

PROJECT AP1

ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΟΥ

Η ανάγκη του ανθρώπου για μάθηση και γνώση ξεκινάει από πολύ παλιά, από την Παλαιολιθική εποχή, όταν ο ίδιος προσπάθησε με τη θέλησή του να επικοινωνήσει με τους υπόλοιπους ανθρώπους και με τον κόσμο γύρω του. Στη συνέχεια, για να βελτιώσει τη ζωή του, δημιούργησε μόνος του τη γραφή, το αλφάβητο και τη γλώσσα, με αποτέλεσμα να καλλιεργήσει τη σκέψη του και να αποκτήσει μια καινούρια και καλύτερη ζωή. Η εκπαίδευση, από τα αρχαία ακόμη χρόνια, έπαιξε καθοριστικό ρόλο στην καθημερινότητα των ανθρώπων. Δεν υπήρχε οργανωμένο εκπαιδευτικό σύστημα και η μάθηση ήταν προνόμιο των πλουσίων. Το μάθημα γινόταν συνήθως στο σπίτι και ο καθηγητής (παιδοτρίβης) είχε όλη την ευθύνη για την εκπαίδευση των μαθητών του. Εκείνα τα χρόνια υπήρχαν σπουδαίοι φιλόσοφοι και παιδαγωγοί, οι οποίοι βοήθησαν σημαντικά στην εξάπλωση της εκπαίδευσης. Σε αντίθεση με την αρχαιότητα, η εκπαίδευση στο Μεσαίωνα ήταν πολύ διαφορετική, καθώς την είχε αναλάβει η Εκκλησία. Αυτοί που δίδασκαν ήταν οι επίσκοποι, οι οποίοι μάθαιναν στους νέους ανάγνωση και γραφή. Με την εφεύρεση της τυπογραφίας από τον Ιωάννη Γουτεμβέργιο το 1452, η γνώση σταμάτησε να είναι προνόμιο των λίγων και των πλουσίων, αλλά, με την ευρύτατη κυκλοφορία των εντύπων, έγινε δικαίωμα όλων, ανεξαρτήτως οικονομικής κατάστασης και κοινωνικής τάξης. Στα νεότερα χρόνια (από τη Γαλλική Επανάσταση το 1789) κατοχυρώθηκε συνταγματικά το δικαίωμα της δωρεάν δημόσιας παιδείας, που ισχύει μέχρι και σήμερα. Σε όλο τον κόσμο έχουν κτιστεί σχολεία, τα οποία μέσω των εκπαιδευτικών, διδάσκουν στους μαθητές τους σωστούς τρόπους έκφρασης και σκέψης.

Το εκπαιδευτικό σύστημα κάθε χώρας έχει τα δικά του ιδιαίτερα χαρακτηριστικά, που εξαρτώνται από ποικίλους παράγοντες (σύνθεση του πληθυσμού, ιστορία και πολιτισμός, επίσημη κυβερνητική πολιτική). Έτσι, υπάρχουν εκπαιδευτικά συστήματα ιδιαίτερα ανεπτυγμένα και σύγχρονα, που προσφέρουν γνώσεις και ταυτόχρονα προσαρμόζονται στις σύγχρονες ανάγκες (Η.Π.Α., Γερμανία, Φινλανδία, Σουηδία).

Συγκεκριμένα, το φινλανδικό εκπαιδευτικό σύστημα θεωρείται το καλύτερο στον κόσμο και έχει χαρακτηριστεί ως «θαύμα». Η Φινλανδία έχει εννιάχρονη υποχρεωτική εκπαίδευση, η οποία παρέχεται δωρεάν σε όλες τις βαθμίδες. Το εκπαιδευτικό σύστημα της χώρας έχει ως στόχο τη συνεχή βελτίωση της ποιότητας της εκπαίδευσης και την παροχή ίσων ευκαιριών για μόρφωση στους πολίτες, ανεξαρτήτως οικονομικής κατάστασης, μητρικής γλώσσας ή φύλου. Αναλυτικότερα, τα βασικά χαρακτηριστικά του φινλανδικού συστήματος είναι τα εξής:

1. Οι καθηγητές αφιερώνουν κάθε εβδομάδα δύο ώρες για επαγγελματική βελτίωση και οι περισσότεροι είναι κάτοχοι master.

2. Οι μαθητές μαθαίνουν συμμετέχοντας σε διάφορες δραστηριότητες, μέσα σ' ένα πλαίσιο κοινότητας. Μπορούν να περιφέρονται στην τάξη και να ζητούν πληροφορίες. Αποφασίζουν οι ίδιοι τι θα κάνουν κάθε φορά και μόνοι τους υλοποιούν τα καθήκοντά τους, με την καθοδήγηση του καθηγητή τους.

3. Χρησιμοποιούν ελάχιστα βιβλία και δουλεύουν περισσότερο με τον υπολογιστή τους. Κάθε μαθητής έχει το δικό του υπολογιστή πάνω στο θρανίο του.

4. Οι μαθητές γράφουν ένα υποχρεωτικό τεστ στα 16 τους χρόνια.

5. Το μάθημα διαρκεί τέσσερις ώρες και μετά οι μαθητές συμμετέχουν σε επαγγελματικές δραστηριότητες. Δεν εργάζονται καθόλου στο σπίτι, τελειώνουν τα μαθήματά τους στο σχολείο.

6. Στα θετικά μαθήματα υπάρχουν μέχρι 16 μαθητές ανά τμήμα.

7. Κάθε μάθημα γίνεται σε αίθουσες με τον κατάλληλο εξοπλισμό.

8. Υπάρχει 10^η προαιρετική τάξη για όσους δεν εισάγονται στο πανεπιστήμιο.

9. Το 93% των μαθητών τελειώνει το λύκειο.

10. Το 66% των μαθητών περνάει στο πανεπιστήμιο.

11. Σύμφωνα με μετρήσεις, οι Φινλανδοί μαθητές, που παίρνουν μέρος σε διεθνείς διαγωνισμούς, αριστεύουν στη μελέτη και στα μαθηματικά.

12. Οι μαθητές εναλλάσσονται σε ομάδες που συμμετέχουν σε όλες ανεξαιρέτως τις δουλειές του σχολείου: βοηθούν στην κουζίνα, συμμετέχουν στο διαχωρισμό για ανακύκλωση των απορριμμάτων του σχολείου και φροντίζουν τα λουλούδια και τα φυτά στην αυλή.

13. Τα σχολεία διαθέτουν παιδότοπους, παιδικές χαρές και το αναγκαίο προσωπικό για την επίβλεψη των παιδιών.

14. Παρέχονται δωρεάν κάθε μέρα δύο γεύματα στην τραπεζαρία του σχολείου.

15. Υπάρχουν γήπεδα για κάθε άθλημα, μέχρι και για ιππασία.

16. Στα σχολεία υπάρχει ιατρική περίθαλψη (γιατροί και παιδοψυχολόγοι) και κατάλληλος εξοπλισμός(ασθενοφόρο και πυροσβεστικό όχημα).

Σε σχέση με το φινλανδικό σύστημα, το ελληνικό παρουσιάζει σημαντικές αδυναμίες και κινείται σε ένα μέτριο επίπεδο.

Η εκπαίδευση στην Ελλάδα χωρίζεται σε τρεις βαθμίδες: πρωτοβάθμια, δευτεροβάθμια και τριτοβάθμια. Η υποχρεωτική εκπαίδευση είναι εννιάχρονη (6 χρόνια δημοτικό και 3 γυμνάσιο). Προαιρετικό είναι το τριετούς φοίτησης λύκειο, γενικό ή επαγγελματικό. Οι διδακτικές ώρες είναι μέχρι και 35 την εβδομάδα, πάρα πολλές σε σχέση με άλλα ευρωπαϊκά εκπαιδευτικά συστήματα.

Οι Έλληνες μαθητές δίνουν εξετάσεις στο τέλος κάθε τάξης του γυμνασίου και του λυκείου. Δίνουν επίσης πανελλαδικές εξετάσεις για να εισαχθούν σε Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι. και εξετάζονται σε μαθήματα ανάλογα της κατεύθυνσης που έχουν επιλέξει (θεωρητική, θετική, τεχνολογική) στις δύο τελευταίες τάξεις του λυκείου. Παρά τις πολλές ώρες μαθημάτων οι μαθητές της χώρας μας πηγαίνουν σε φροντιστήρια και παρακολουθούν ιδιαίτερα μαθήματα τις απογευματινές ώρες, κάτι που δεν υπάρχει στις υπόλοιπες χώρες, παρά τις λιγότερες ώρες μαθημάτων. Στα ελληνικά σχολεία κυριαρχεί ο παραδοσιακός τρόπος διδασκαλίας: ο καθηγητής παραδίδει το μάθημα χρησιμοποιώντας, όταν είναι απαραίτητο, τον παραδοσιακό πίνακα, αφού παρατηρείται σημαντική έλλειψη υπολογιστών και άλλων τεχνικών μέσων. Η κτιριακή και υλικοτεχνική υποδομή των ελληνικών σχολείων έχει, δυστυχώς, εξαρτηθεί κατά καιρούς από προσωπικές και όχι συλλογικές πρωτοβουλίες. Οι τρομακτικές ανισότητες που υπάρχουν στη ελληνική εκπαιδευτική πραγματικότητα είναι διαρθρωμένες σε τέτοιο βαθμό, ώστε κάποιες σχολικές μονάδες να διαθέτουν από ένα μέτριο έως υψηλό επίπεδο κτιριακής και υλικοτεχνικής υποδομής, ενώ κάποιες άλλες (δυστυχώς οι περισσότερες), να βρίσκονται σε επίπεδο πολύ κάτω του μετρίου, με υποδομές ελλιπείς ή ακόμη και ανύπαρκτες! Οι υπεύθυνοι θα πρέπει να γνωρίζουν ότι οι συνθήκες εργασίας, αλλά και καθημερινής κίνησης και διαβίωσης μέσα σε ένα σχολικό περιβάλλον έχουν τεράστιο ψυχολογικό και συναισθηματικό αντίκρουσμα στα παιδιά και επηρεάζουν σε μεγάλο βαθμό την ψυχική τους ηρεμία, τη σωματική τους ασφάλεια και την επίδοσή τους στα μαθήματα. Βασικά χαρακτηριστικά των περισσότερων ελληνικών σχολείων είναι οι τεράστιες επιφάνειες τσιμέντου και οι δυσλειτουργικοί χώροι για την κίνηση, τη διέλευση και τις οργανωμένες ασφαλείς αθλοπαιδιές.

Στα περισσότερα υπανάπτυκτα κράτη (Αφρική, Ασία, Νότια Αμερική) τα εκπαιδευτικά συστήματα είναι υποτυπώδη ή ακόμη και ανύπαρκτα. Αντιπροσωπευτική περίπτωση του φαινομένου αυτού είναι η χώρα της Αιθιοπίας.

Αμέτρητα τετραγωνικά χιλιόμετρα άγονης γης, πατρίδα λιμού, πολέμου, φτώχεια και πείνα που δε χωράει ο νους του ανθρώπου. Καθημερινά πεθαίνουν χιλιάδες παιδιά από πείνα, δίψα και αρρώστιες. Πού καιρός για μάθηση όταν ο στόχος της κάθε μέρας είναι η επιβίωση. Παρ' όλα αυτά όμως υπάρχει μια τυπική εκπαίδευση, η οποία αποτελείται από 6 χρόνια δημοτικού σχολείου και 4 ανώτερης δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Τα περισσότερα παιδιά αρχίζουν το σχολείο στην ηλικία των 5 ετών. Ένα μέσο μέγεθος της τάξης είναι 65 μαθητές ανά καθηγητή και μερικά μόνο σχολικά είδη είναι διαθέσιμα για κάθε μαθητή. Για παράδειγμα, τα σχολεία δεν έχουν στυλό, βιβλία και χαρτιά, ενώ τα περισσότερα δεν έχουν ούτε νερό ούτε αξιοποιήσιμες τουαλέτες. Το μάθημα γίνεται κάτω από υπόστεγα, καθώς δεν υπάρχουν χρήματα για κτίρια. Η κοινωνία της Αιθιοπίας αναμένει από τους εκπαιδευτικούς να χρησιμοποιούν σωματική τιμωρία για να διατηρήσουν την τάξη και την πειθαρχία στην

αίθουσα. Πιστεύουν ότι με ξύλο τα παιδιά θα αποβάλουν τις κακές τους συνήθειες και θα υιοθετήσουν καλές. Τα παιχνίδια των παιδιών στην αυλή του σχολείου είναι αναπαραστάσεις ληστείας ή βιασμών, όπως έχουν αποδείξει έρευνες που έχουν γίνει. Τα παιδιά πέφτουν θύματα άσκησης βίας στο χώρο του σχολείου και μάλιστα πολλές φορές από τους ίδιους τους δασκάλους. Ένα από τα παιχνίδια που οι μαθητές παίζουν, δίνοντας ουσιαστικά τη δική τους απάντηση στη βία που βιώνουν καθημερινά, είναι ο βιασμός ενός παιδιού από ένα άλλο. Αυτό το «παιχνίδι» δείχνει ακριβώς την ένταση και το επίπεδο στο οποίο βρίσκονται τα σχολεία της Αιθιοπίας. Οι περισσότεροι στην Αιθιοπία πιστεύουν ότι η εργασία είναι πιο σημαντική από την εκπαίδευση. Τα παιδιά των αγροτικών περιοχών είναι λιγότερο πιθανό να πάνε στο σχολείο, σε σχέση με τα παιδιά από τις αστικές περιοχές. Οι γονείς πιστεύουν ότι, αν τα παιδιά τους πηγαίνουν στο σχολείο, δεν μπορούν να συμβάλλουν στις δουλειές του σπιτιού και στο εισόδημα. Καθώς η φοίτηση στο σχολείο δεν είναι υποχρεωτική, το ποσοστό του αναλφαβητισμού ξεπερνά το 90%. Το 1995 μειώθηκε σημαντικά σε 64.5%, καθώς έγιναν προσπάθειες από άλλες χώρες και διάφορες οργανώσεις, που έστειλαν χρήματα για οικοδόμηση σχολείων, για αγορά εξοπλισμού και για πρόσληψη προσωπικού. Παρά τις προσπάθειες απ' όλο τον κόσμο να μορφωθούν τα παιδιά της Αιθιοπίας, η πείνα, η φτώχεια και ο θάνατος παραμένουν το μόνιμο ζήτημα στην επικράτεια.

Ανεπτυγμένα ή υπανάπτυκτα, σύγχρονα ή αναχρονιστικά, αξιόλογα ή υποτυπώδη, τα εκπαιδευτικά συστήματα πρέπει να ικανοποιούν και να καλύπτουν την πρωταρχική ανάγκη του ανθρώπου για μάθηση και γνώση. Σε οποιοδήποτε μέρος του κόσμου, ανεπτυγμένο ή όχι, πλούσιο ή μη, το σχολείο πρέπει να προετοιμάζει τους νέους ανθρώπους με τέτοιο τρόπο, ώστε να μπορούν να ανταποκριθούν στις ανάγκες και στις προκλήσεις της ζωής που βρίσκεται μπροστά τους.

ΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ

ΑΝΤΩΝΙΑΔΟΥ ΜΑΙΡΗ

ΒΑΪΤΣΙΔΟΥ ΘΕΟΛΟΓΙΑ

ΒΑΧΤΑΝΙΔΟΥ ANNA-MARIA

ΓΑΖΑΛΙΔΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΑ

ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΑΡΤΕΜΗ

ΓΚΑΝΙΔΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ

ΖΟΓΚΟΛΛΙ ΘΟΔΩΡΗΣ

ΗΛΙΑΔΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΑ

ΙΜΠΡΑΧΗΜ ΦΑΤΜΑ

ΙΣΜΑΗΛ ΕΝΕΣ

ΜΕΧΜΕΤ ΑΛΗΣΑΝ

ΜΟΥΧΤΑΡ ΙΣΜΑΗΛ ΜΕΡΒΕ

ΝΕΟΦΥΤΙΔΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΡΟΥΣΤΕΜ ΤΖΕΣΟΥΡ

ΤΣΙΡΟΝΙΔΟΥ ΚΥΡΙΑΚΗ

ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑ